

Raamattu puhuu

Tämän kirjoituksen tarkoitus ei ole arvostella ”Raamattu puhuu” –seurakuntia vaan paljastaa Jumalan kansan synnit, miten uskovaiset puolustavat syntejään ”yli sen mitä on kirjoitettu”. 1Kor 4:6 Kirjoitukseni ei käsittele itse asiassa lainkaan ”Raamattu puhuu” –seurakuntia, vaikka heilläkin on varmasti väärää opetusta, mikä tulisi paljastaa Jumalan sanan valossa ja Pyhän Hengen antamalla viisaudella. ;)

Raamattu ei puhu siitä mitään!

On sangen yleistä, että joitakin syntejä puolustetaan sanomalla, ettei Raamatussa sanota asiasta mitään. Näitä syntejä ovat masturbaatio, eroottisilla mielikuvilla leikkittely, pornografia, sukupuolen vaihtaminen hormonihoidoilla ja leikkauksen avulla, armomurha, jälkiehkäisy, abortti, kantasolututkimus, hedelmöityshoidot, huumeet, uhkapeli, verkostomarkkinointi, Jumalan vaikuttamaan makroevoluutioon uskominen ja eroottinen pukeutuminen läpinäkyviin tai paljastaviin vaatteisiin. Pelkästään tämän listan lukeminen herättää monissa kristityissä kiivautta ja tuomion henkeä, koska he eivät pidä kaikkia tässä lueteltuja asioita synteinä vaan uskovat niiden olevan luvallisia asioita. Voisin kysyä heiltä nyt:

”Mistä tiedät, että asia on luvallinen eikä syntiä, koska Raamattu ei puhu siitä mitään?”

Huomaatko, miten jokaisen synnin oletetaan olevan luvallista, jos siitä ei suoraan mainita Raamatussa? Sellaista vaihtoehtoa ei edes mietitä, että jokin asia olisi syntiä, jos sitä ei ole Raamatun syntiluetteloissa. Tai on sentään! Jokainen synti mielletään synniksi, mitä uskovainen ei itse harjoita, vaikka sitä ei nimenomaisesti sanota Raamatussa, että se on syntiä! Uskovaisilla on puolueelliset lasit silmillään, kun he tutkivat asioita, ovatko ne syntiä vai eivät. Syntiä, joka ei sido itseä, ei tarvitse tuomita synniksi, mutta synti, jota itse harjoittaa tai puolustaa, täytyy selittää pois ja sanoa sitä Jumalan tahdoksi. Näin ei saa olla! Uskovaisen tulee ojentautua kaikissa asioissa Jumalan tahtoon, tunnustaa synti, katua sitä ja hyljätä se Jumalan antaman mielenmuutoksen sekä Pyhän Hengen voiman avulla.

Raamattu puhuu

On kristittyjä, jotka luulevat, että Jumala on lopettanut puhumisen Ilmestyskirjan kirjoittamisen jälkeen. Ei ole olemassa muuta Jumalan sanaa kuin Raamatun kirjoitukset. Raamattu on heille ainoa Jumalan puhetta. He eivät usko siihen, että uskovaiset voivat kuulla Jumalan ääntä ja erottaa sen muusta hälinästä sekä omista ajatuksistaan. He eivät usko Pyhän Hengen ilmoitukseen, jos Jumala puhuu uskoville profeetoille ja sanan opettajille Hengen välityksellä, unessa, näyssä tai ilmestyksessä. Ainoa Jumalan sana on heille Raamatun kirjoitukset, joille he ovat antaneet Jumalan arvoaseman ja nimen: Jumalan Sana. Raamattu ei ole kuitenkaan sama kuin Jeesus Kristus, Jumalan Poika, joka ainoana saa kantaa titteliä Jumalan Sana eli Teos Logos. Joh 1:14, Ilm 19:13

Raamattu on kokoelma pyhiä kirjoituksia, jotka on kirjoitettu Jumalan tahdosta ja osin myös sallimuksesta, sillä niissä on jonkin verran asiavirheitä johtuen inhimillisestä erehtymisestä ja vajavaisuudesta. Kirjoitukset kertovat meille Jumalasta ja ihmisestä sekä Jumalan suunnitelmasta pelastaa valitut ihmiset iankaikkiseen elämään Jumalan luokse taivaaseen vapauttamalla heidät synnin vallasta ja sitä seuraavasta kadotustuomiosta. Raamattu pitää sisällään myös suoraa Jumalan puhetta, mitä ovat kymmenen käskyä, profetiat, ilmestykset ja Jeesuksen opetukset, sikäli kuin ne on kirjoitettu sanatarkasti ylös jälkipolvia varten. Esimerkiksi Jeesuksen opetuksissa on pieniä eroja eri evankeliumien teksteissä, joten niitä ei ole kirjoitettu sanatarkasti ylös. Raamatun sana ei ole tästä syystä kirjaimellisesti Jumalan sanaa pienintä kirjainta myöten. Jumalan tahto ja opetus on löydettävissä Raamatusta, mutta Raamattu ei ole Jumala eikä sitä pidä Jumalana palvoa.

Raamattu ei puhu kuolleina kirjaimina kenellekään yhtään mitään. Raamatun palvominen erehtymättömänä Jumalana voi johtaa ihmisen ylpeyden kautta lankeemukseen, mikä johtaa hänet kadotukseen. Raamatun kirjainta voidaan pitää keinona oman vallan pönkittämiseen seurakunnassa ja oman kunnian tavoittelun välineenä. Kun opettaja vetoaa alkukielten tuntemukseensa ja sanoo, etteivät muut voi ymmärtää kirjoituksia kuin alkukieliä osaavat, tekee hän syntiä itseään Jumalaa vastaan. Jumala voi puhua Pyhän Hengen kautta itse kullekin seurakunnan jäsenelle hänen omalla äidinkielellään. Jumalan puhe ei ole kuitenkaan koskaan hänen aiempaa ilmoitustaan vastaan vaan täydentää ja tukee sitä. Jumala ei kumoa omaa sanaansa puhumalla ristiriitaisesti sitä vastaan.

Raamattu puhuu ihmisille Hengen kautta, mikä on vaikuttanut kirjoitusten synnyn. Pyhä Henki avaa meille Raamatun tekstiä ja tekee sen eläväksi. Jumala on puhunut ensin palvelijoilleen profeetoille, sitten Poikansa kautta ja pyhille apostoleille, minkä jälkeen nämä ovat kirjoittaneet Jumalan puheen talteen jälkipolvia varten. Rom 3:1, 15:17-19, 1Tes 2:13, 1Tes 2:15, Heb 1:1-2 Raamatun kirjoitukset pitävät siten sisällään suoraa Jumalan puhetta myös kirjaimen tasolla, mutta tässä kohden on otettava huomioon Raamatun kääntämisessä tapahtuneet virheet ja inhimilliset vajavaisuudet Raamatun alkutekstiä kirjoitettaessa.

Jokainen Jumalan sana on taattu ja varma, mutta Raamattu ei ole sanasta sanaan puhdasta Jumalan sanaa. Sinne mahtuu myös ihmisten tekemiä virheitä ja mielipiteitä, mitkä voidaan erottaa uskon ja ymmärryksen avulla, minkä Pyhä Henki omissaan vaikuttaa. Alkukielten tuntemus ja tutkimus ovat apuna Jumalan tahdon löytämisessä, kun Raamattua tutkitaan. Ne eivät saa kuitenkaan syrjäyttää elävää Jumalaa, joka puhuu edelleen palvelijoilleen profeetoille ja sanan opettajille. Uusi opetus on kuitenkin alistettava Raamatun auktoriteetin alle, sillä Hengen ilmoitus ei voi olla vastoin sitä, mitä on aiemmin kirjoitettu. "Ei yli sen, mitä on kirjoitettu!" pätee sääntönä edelleen, vaikka emme Raamattua Jumalana arvostaisikaan ja kirjoituksia epäjumalan palvoisi. 1Kor 4:6 Uskovaisen on syytä erottaa toisistaan ihmisten käsien kautta syntynyt kirjoituskokoelma ja Jumala, koska ne eivät ole yksi ja sama asia.

Pyydän lukijoita muistamaan heti alkuun sen, että Raamatun kirjoitukset eivät ole suoraan Jumalan sanelemia vaan hänen Henkensä vaikutuksesta syntyneitä. Jokainen kirjoitus, mikä on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on hyödyllinen nuhteeksi, varoitukseksi, opetuksiksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi Jumalan ihmiselle, että hän olisi kaikkiin hyviin töihin valmis. vrt. 2Tim 3:18-4:5, 1Kor 14:1-5 Paavali piti Jumalan sanana yhtä hyvin apostolien puheita kuin kirjeitä. 1Tes 2:13, 2Tes 2:15 Mitä siihen sanot?

Jumala puhuu

Raamatun oikean ymmärtämisen metodiksi tarjotaan periaatetta, jonka mukaan Raamattu selittää itse itseään. Antakaamme Jumalan puhua meille nyt tämän periaatteen mukaan ja todistaa Raamatun itsensä kautta, ettei Jumala ole mykkä ja kuollut Jumala vaan hän puhuu yhä edelleen palvelijoilleen ja palvelijoidensa kautta.

Pietari kirjoitti, että jos joku puhuu, niin puhukoon niin kuin Jumalan sanoja. 1Pie 4:10-11 Me voimme palvella toisiamme niillä armolahjoilla, mitkä Jumala on meille antanut. Apollos oli puhetaitoinen mies ja opetti Hengessä palavana tarkoin Jeesuksesta. Apt 18:24-28 Tuskin kukaan kristitty käy kiistämään sitä, että Apollos puhui "niin kuin Jumalan sanoja", kun opetti Hengessä palavana Kristusta? Tästä huolimatta hänen tietonsa oli vajavaista eikä hän tuntenut kuin Johanneksen kasteen. Kuultuaan muilta Jumalan palvelijoilta tarkemmin Herran tiestä, oli hän armon kautta suureksi hyödyksi uskoon tulleille.

Nyt on kysyttävä, mitä Apollos kuuli? Luukas ei kerro sitä kirjeessään Teofilukselle. "Apostolien teot" voisi olla yhtä hyvin nimeltään "Luukkaan kirje Teofilukselle", koska sitä hän se nimenomaan on. Luukas ei kirjoittanut tietoisesti Jumalan sanan arvonimen ansaitsevaa opetusta, jota tulnaisiin myöhemmin kumartamaan ja palvomaan erehtymättömänä Jumalan sanan ilmoituksena. Hän tutki tarkoin asioita ja kertoi järjestään tapahtumat parhaan kykynsä

mukaan, sen mukaan, mitä oli itse nähnyt ja kuullut apostoleilta, varsinkin Paavalilta, jonka työtoveri hän oli ja Markus Johannekselta, joka oli ilmeisesti Pietarin seuralainen. Luk 1:1-4, Apt 15:36-41, 2Tim 4:11

Luukkaan kirjoituksissa on hänen lääkäriille tyypillisestä huolellisuudesta ja tarkkuudestaan huolimatta joitakin pieniä sisäisiä ristiriitaisuuksia sekä mahdollisesti myös asiavirheitä. Raamatun tutkijat voisivat kertoa näistä tarkemmin, mutta tilan ja ajan säästämiseksi jätettäköön se heidän tehtäväkseen. Raamatun sisäisistä jännitteistä ja ristiriidoista on silti olemassa luettavaa, mikäli olet siitä kiinnostunut. Näitä asioita löytyy lähes jokaisesta Raamatun selitysteoksesta ja kommentaarista. Mainittakoon tässä yhteydessä Iso Raamatun Tietosanakirja, Novum ja Alan Millardin teos "Jeesuksen aika avautuu". Myös oma tutkielmani [Raamatun ristiriitaisuuksista](#) voi auttaa sinua vapautteen Raamatun epäterveestä palvomisesta. Raamattu on joidenkin kristittyjen suurin epäjumala.

En tahdo väheksyä tällä kirjoituksellani Raamatun arvoasemaa oikean opetuksen mittarina ja Jumalan ilmoituksena ihmisille. Kaikki pitää tutkia Raamatun avulla ja varmentaa, että opetus on Raamatun sanan kanssa yhtäpitävä. Eikö tämä periaate sovellu myös itsensä Raamatun arvioimiseen? Kyllä sen täytyy siihen soveltua tai muuten Raamattu ei olekaan korkein auktoriteetti uskovaisen elämässä vaan se on jokin muu. Minä tunnustan muuten ihan avoimesti sen, että minun korkein auktoriteettini ei ole Raamattu vaan hän on Jumala, elävä persoonallinen Jumala, joka ilmoittaa minulle itsensä kirjoitusten ja Pyhän Hengen kautta todistamalla Pojastaan. Raamatussa on kirjoitettu, että Jeesukseen uskovassa ihmisessä on Jumalan todistus sydämessään. 1Joh 5:1-14 Miksi kieltäisin Jumalan sanan ja Raamatun kirjoitusten todistuksen siitä, että elävä Jumala on enemmän kuin kirjoitukset? Maaailmaan eivät mahtuisi edes kaikki ne kirjat, missä Jeesuksen ihmeteot ja elämä olisi yksityiskohtaisesti kuvattu: miten sitten yhteen kirjaan voisi mahtua koko Jumala? Joh 21:25, 1Kun 8:27

Jumala on Raamatussa ja myös sen ulkopuolella: Jumala puhuu tavalla ja toisella, sitä ei vain huomata. Job 33:14ss. Jumala puhuu ihmisille unessa ja öisessä näyssä kurittaessaan heitä synneistään. Jumala puhuu ihmisille palvelijoidensa ja kirjoitusten kautta sekä suoraan. Jumala nuhtelee ihmistä tämän synneistä ja vuodattaa sanojensa kautta Henkeään häneen. Snl 1:23 Jeesuksen sanat ovat Henki ja ovat Elämä. Joh 6:63 Uskovien puhuma sana tälle maailmalle on kuin Jumalan sanaa. Joh 15:17-27 Jumalan sana näyttää toteen synnin, vanhurskauden ja tuomion. Joh 16:7-16: 7:7, Rom 3:19-20 Jumalan sana paljastaa ihmisten sydänten aivoitukset ja he lankeavat maahan polvilleen anomaan armoa Jumalalta. 1Kor 14:21-25; Heb 4:12-13 Jos he eivät sitä tee, niin he suuttuvat ja käyvät vihastuksissaan Jumalan sanaa puhuvan henkilön kimppuun. Ihmeelliset armon sanat eivät tee heissä tehtävänsä ja johda heitä mielenmuutokseen, joka koituisi heille pelastukseksi. Luk 4:16-30, 2Kor 7:8-11

Jumala puhuu ihmisille edelleen, kaikella edellä mainitulla tavalla. Jumala puhuu lisäksi luomistöidensä kautta. Rom 1:18-21 Jumalan näkymätön olemus, iankaikkinen voima ja jumalallisuus ovat nähtävissä hänen teoissaan: koko luomakunta on Jumalan tekoa, taivaallisen mestarin työnäyte. Ihmisten, eläinten ja kasvien ihmeellinen loisto huutaa Jumalan kunniaa, hänen nerokkuuttaan ja jumalallista viisauttaan. Tämä on puhetta, jota ei luonnollisin korvin kuulla. Daavid kirjoittaa siitä:

"Taivaat julistavat Jumalan kunniaa ja lakeus tekee tietäväksi hänen tekonsa! Päivä päivältä ne pursuavat puhetta, yö yöltä kertovat tietonsa. Ei ole puhetta eikä kieltä, missä niiden ääntä ei kuultaisi." Psa 19:2-4 (Sanatarkka käännös)

Kaikki kansat ja kielet voivat ymmärtää Jumalan yleistä ilmoitusta luonnon kautta, hänen teoistaan. Ihminen ei voi millään itseään puolustaa, jos on hyljännyt Jumalan ja palvelut luotua enemmän kuin Luojaa, muuttaen katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi. Rom 1:18-23 Paavali viittaa näillä sanoillaan luonnonuskontoihin ja Rooman valtion uskontoon, joissa palvotaan eläimiä ja keisareita jumalina. Paavali paljastaa näiden kansojen moraalisen rappion ja siveettömyyden. Jumalalle selkensä kääntäneet ihmiset ovat antautuneet elämään himojensa mukaan. Heidät

tuomitaan omantunnon todistuksen mukaan viimeisellä tuomiolla evankeliumin ilmoituksen mukaan, vaikka eivät olisi Raamatun ilmoittamasta Jumalasta mitään kuulleet uskovaisten todistuksen kautta. Rom 1:24-2:16 Pakanoiden omatunto ja sisäinen oikeustaju paljastavat heidän syntinsä sinä päivänä, kun heidät tuomitaan joko kadotukseen tai he pääsevät Jumalan armosta taivaaseen.

Kukaan ei voi paeta taivaallisen mestarin ääntä eikä puhetta, sillä Jumala on pannut ihmisen sisälle oikeudentajun ja omantunnon kertomaan rikkomuksista sekä varoittamaan niistä, suojelemaan ihmistä pahaa vastaan. Jumala on antanut ihmisille syntymälahjana kyvyn tuntea häpeää ja pelkoa synnin tekemisen johdosta. Näet tämän pienistä lapsista, kun he katuvat syntejään, häpeävät tottelemattomuuttaan ja pelkäävät rikottuaan vanhempiensa tahtoa vastaan. Jumala on antanut jokaiselle ihmiselle syntymälahjana puolustus- ja varoitusjärjestelmän syntiä vastaan. Ihminen voi kuitenkin paaduttaa itsensä ja niin "Jumalan ääni" lakkaa kuulumasta. Jumala puhuu silti: sitä ei vain oteta kuuleviin korviin.

Kun joku rakastaa syntiä enemmän kuin Jumalaa, vihaa hän nuhdetta ja sitä, että hänen omat tekonsa ja mielenlaatunsa paljastetaan pahoiksi, syntiä rakastavaksi. Sen sijaan, että jumalaton ja syntinen tai tekopyhä nimikristitty tunnustaisi omat rikkeensä ja syntinsä, pyytäisi niitä anteeksi ja hylkäisi ne Jumalan voimalla, tekee hän kaikkensa saadakseen oikeutuksen synnin tekemiselle ja väärälle mielenlaadulleen.

Jumalaton ei tahdo luopua synneistään, sillä hän elää himojensa orjana ja rakastaa syntiä. Synti on hänen mieliruokaansa ja onnen lähde hänen elämäänsä. Vanhurskaudesta hän ei tahdo tietää ja sekin vähä, mitä hän siitä ymmärtää, toimii vain hänen paatuneen omantuntonsa rauhoittamiseksi. Jumalaton luulee, että jos hyviä tekoja on ihmisen elämässä enemmän kuin pahoja, niin hän pelastuu ja pääsee taivaaseen. Jokaisen omasta mielestä vaaka kallistuu hyvän puolelle, sillä ihminen kieltää luonnostaan olevansa paha ihminen, syntinen.

Sielullinen ihminen juoksee Jumalaa karkuun, kun Jumala kutsuu häntä kuulemaan nuhteita synneistä ja sitä seuraavasta tuomiosta. Tämän jumalaton tekee silläkin uhalla, että syntinsä tunnustaminen ja paljastaminen toisivat hänelle armahduksen ja iankaikkisen elämän, jos hän vain haluaisi samalla hyljätä syntinsä. Sitä hän ei kuitenkaan tahdo tehdä, koska synti on hänelle rakkain asia maailmassa, vaikka hän sen kieltäisi. Pimeys ei voi käsittää tätä asiaa vaan väittää elävänsä synnistä vapaana ja pelastettuna, vastoin totuutta. Tämä ei taas tarkoita sitä, että myös oikeasti pyhä ja valittu elää syntiensä orjana. Uskovainen Jumalan lapsi on aidolla tavalla vapaa syntikahleista, teeskentelemättä. Silloin hän ei myöskään elä synnissä, synnin orjana. Sielullinen ihminen elää synnissä ja puolustaa syntiä, koska ei halua siitä eroon. Tästä te erotatte sielullisen ja hengellisen ihmisen toisistaan.

Jokaisessa uskovaisessa on etenkin uskon kilvoituksen alkuaikoina jonkin verran sielullisuutta ja mieltymystä syntiin, lihallisuutta. Jumala vapauttaa meitä vähän kerrassaan syntikahleista vaikuttamalla meissä sanansa kautta mielenmuutosta pois synnistä ja antamalla voimaa pyhään vaellukseen Henkensä kautta, joka asuu meissä. Kun mieli on muuttunut synnin tekemisen suhteen, ei uskovaisen tee enää mieli tehdä syntiä vaan hän tottelee mielihyvin Jumalaa ja palvelee kuuliaisuutta, vanhurskaudeksi. Rom 6:15-17

Sielullisen ihmisen sydän on petollinen ja kiistää syyllisyytensä Jumalan edessä. Lihallisen mielen omaava ihminen käy käärmeen tavoin sotimaan Jumalan sanaa vastaan väittäen, ettei "Raamattu puhu mitään" siitä nimenomaisesta synnistä, jota hän itse harjoittaa tai puolustaa muiden oikeutta sen synnin harjoittamiseen.

Palaan nyt takaisin Apolloon, joka sai tietää tarkemmin Jumalan tien Efesossa ollessaan. Apt 18:24-28 Luukas ei kerro, mitä Apollos teki, mutta useimmat kristityt **päättelevät** hänen ottaneen kasteen Herran Jeesuksen nimeen vedessä upottamalla. Apt 8:35-40, 10:43-48, 19:1-9 He yhdistävät eri Raamatun kohtia toisiinsa ja muodostavat niiden avulla mielipiteensä,

joka voi olla oikea tai väärä. Tällä tavalla päätellen, he joko löytävät Jumalan tahdon tai eksyvät siitä pois, kun tutkivat asioita, mitä ei ole suoraan mainittu Raamatussa.

Ymmärrys

Raamatussa on kirjoitettu, että "Pyhä Henki johdattaa meitä kaikkeen totuuteen." Joh 16:13-16 Pyhä Henki puhuu uskovaisten profeettojen kautta. Apt 21:11 Jumala puhuu myös valitsemiensa opettajien kautta, sillä "Kristus vaikutti Paavalin elämässä tekojen ja sanojen kautta kaiken sen hyvän, mitä hän Jumalan kunniaksi teki" ja hän oli Jumalan valitsema opettaja, pakanoiden apostoli. Rom 15:17-19, 2Kor 3:1-6,17-18, Fil 2:12-13, 1Tes 2:1-13, 2Tes 1:11-12, 1Ti 2:7, Heb 13:20-21 Tämä asia voidaan päätellä yhdistelemällä eri Raamatun jakeita toisiinsa, kuitenkin niin, ettei tehdä sitä mielivaltaisesti oman ennaltavalitun opin tukemiseksi vaan löytääksemme Raamatusta Jumalan tahdon.

Raamatun jakeita voidaan yhdistää toisiinsa myös mielivaltaisesti siten, että on ensin muodostettu oppi joko osasta Raamatun opetusta tai sen ulkopuolelta ja sen jälkeen etsitään Raamatusta ennalta valittua oppia tukevia jakeita, mutta hyljätään oppia vastaan olevat jakeet tai selitetään ne pois. Tällä tavalla kaikki "raamatulliset" harhaopit saavat alkunsa. On siis oltava tarkkana, ettei ihmisen ymmärrys määrittele sitä, mikä on Jumalan tahto. Sen sijaan Jumalan tulee antaa vaikuttaa meidän ymmärrykseemme, niin että oppimme on yhtäpitävä Raamatun ilmoituksen kanssa eikä niin päin, että Raamattuun pitää yrittää sisällyttää oma Jumalan tahdon vastainen oppi selittämällä pois vääryys, mikä on syntiä.

Jumala antaa meille ymmärrystä kaikkeen. 2Tim 2:7 Kun Jumalan sanat avautuvat, antavat ne yksinkertaiselle ymmärrystä. Psa 119:130 Paavali neuvoi efesolaisia: "Älkää olko mielettömiä vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on!" Efe 5:17 Korinttolaisille hän kirjoitti: "Älkää olko lapsia ymmärrykseltänne vaan pahuudessa olkaa lapsia, mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä." 1Kor 14:20 Jeesus sanoi opetuslapsilleen selittäessään heille vertauksia: "Kuulkaa ja ymmärtäkää!" Mat 15:10 Jeesus opetti opetuslapsia sen mukaan, miten hyvin he pystyivät häntä ymmärtämään. Mar 4:33

Jumalan sanan opetus ei ole järjetöntä ja epäloogista vaan se lisää meille ymmärrystä, Jumalan viisautta. 1Kor 2:6-16 "Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä." Heb 11:3 Uskon kautta me voimme tutkia ja ymmärtää sen, mikä on hyvää, täydellistä ja otollista Jumalan silmissä: mikä on hänen tahtonsa meitä kohtaan missäkin asiassa. Rom 12:1-3 Ymmärryksen etsiminen on osa meidän järjellistä jumalanpalvelustamme.

Erottaminen

Jotta voisimme tehdä Jumalan tahdon ja kieltäytyä synnistä, tulee meidän ymmärtää, mikä on hyvää ja mikä on paha. Raamatun opetuksen mukaan meidän aistimme harjaantuvat tottumuksesta erottamaan hyvä pahasta, niin että me valitsemme hyvän. Heb 5:11-14 Paavali neuvoo tessalonikalaisia koettelemaan kaiken ja pitämään hyvän, mutta paha tulee karttaa. 1Tes 5:19-22 Miten kaiken koetteleminen sitten tapahtuu?

Koettelun pohjana tulee olla aiempi Jumalan ilmoitus. Kaikki ilmiöt, teot ja asiat tulee koetella Raamatun ilmoituksen kautta, sillä Jumalan tahto tulee ilmi selvimmin pyhistä kirjoituksista. Jeesuskin käytti kirjoituksia väitellessään saatanan kanssa ja puolustautuessaan viettelyksiä vastaan. Mat 4:1-11

Jokainen kristitty hyväksyy tämän periaatteen, että asiat tulee koetella Jumalan sanalla, mutta mitä he tekevätkään silloin, kun "Raamatussa ei puhuta mitään jostakin asiasta?" Kun on kyse synnistä, mitä he itse harjoittavat, selittävät he sen luvalliseksi, koska "Raamatussa ei puhuta mitään siitä asiasta." Jos kyseessä on kuitenkin synti, mitä he eivät itse harjoita tai puolusta, voivat he yllättäen päätellä sen, että kyse on synnistä. Kun joku sitten päättelee ihan samalla tavalla ja Pyhän Hengen avulla, että he elävät synnissä tai puolustavat syntiä, niin he

pakenevat Raamatun selän taakse ja sanovat: "Raamattu ei puhu mitään tästä asiasta! Se ei voi olla syntiä, koska Raamattu vaikenee siitä!"

Eikö ole kummallista? Näin he todistavat itse itseään vastaan, että he ovat syyllisiä syntiin. On tietysti mahdollista, että sen toisen ymmärrys on vajaa ja hän on erehtynyt, joka muita synnistä nuhtelee, mutta pääsääntöisesti synnistä nuhteleva on oikeassa ja syntiä puolustava on väärässä. Tämä ei tarkoita sitä, että jokainen asia, mitä epäillään synniksi, olisi sitä. Tervettä harkintaa saa käyttää. Minä esimerkiksi kävelen punaisia päin yöllä ja myöhään illalla, jos autoja ei näy mailla eikä halmeilla ja lapsetkaan eivät ole näkemässä ottaakseen mallia teostani. En pidä tällaista menettelyä syntinä enkä usko Jumalankaan sitä mieltä olevan. Synnistä väiteltäessä on kyse kuitenkin paljon vakavammista asioista kuin punaisia päin käveleminen tai kadun ylittäminen muualta kuin suojatien kohdalta. Siinä on useimmiten kyse haureudesta, mikä on syntiä omaa ruumista vastaan, tai elämästä ja kuolemasta, kuten abortista tai jälkiehkäisystä. 1Kor 6:13-7:2

Jumala kutsuu meitä pyhitykseen eikä saastaisuuteen. 1Tes 4:1-12 Pyhitys tarkoittaa yksinkertaisesti "erottamista". Kun pyhität lauantain mökkeilyä varten, niin erotat sen muista päivistä erityistä tarkoitusta varten. Jumalattomat pyhittävät esimerkiksi juhannuksen juopottelua ja haureuden harjoittamista varten, mutta uskovaiset pyhittävät joka lauantain sapattia eli Herran päivää ja lepoa varten, jos se suinkin on mahdollista. Huomaat tästä, että jokainen ihminen pitää tiettyjä asioita itselleen pyhinä eli merkitykseltään suurina ja tärkeinä, niin että suhtautuu harrastuksiinsa suurella antaumuksella, innolla, vakavuudella ja jopa hartaudella. Toisille pyhä asia on toisille syntiä ja päinvastoin. Jumala on näissä asioissa tuomari ihmisten välillä. Hänen lakinsa on puolueeton mittari ja hänen tahtonsa sanelee sen, mikä on moraalisesti oikein ja mikä väärin. Ihmisiltä et tällaista virheetöntä arvoasteikkoa löydä, mutta Jumala voi kertoa ihmisille tahtonsa niin, ettei kenenkään tarvitse olla epätietoisuuden takia syntiensä orja.

Miten voimme sitten erottaa synnin ja vanhurskauden toisistaan? Jumala pyhittää meitä sanansa kautta Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Joh 17:17, Mat 7:21-29 Raamatussa ei ole kuitenkaan yksityiskohtaista syntiluetteloa tai vanhurskauden tekojen luetteloa, niin että jokaisesta asiasta voidaan päästä selvyyteen etsimällä vastausta kuin aakkosellisesta arkistosta. Se ei ole mahdollista, joten joudumme turvautumaan päättelyyn ja ymmärrykseen, minkä Jumala vaikuttaa meissä Pyhän Hengen ja sanansa kautta.

Huomaa, ettei järki ja ymmärrys sulje pois Raamatun kirjoituksia kaiken pohjalla vaan täydentää niitä. Samalla tavalla on koko Raamatun ilmoitus meille annettu: sitä on täydennetty vähän kerrassaan, niin ettei myöhempi ilmoitus voi kumota aiempaa ja olla ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa. Tästäkin asiasta voitaisiin puhua vaikka kuinka kauan ja opettaa toinen toistamme, sillä opetus ei ole vain yhden ainoan johtajan tehtävä. Itse kukin seurakunnan jäsen on kykenevä opettamaan toinen toistaan sen kokemuksen ja ymmärryksen kautta, minkä on Jumalalta saanut. Efe 5:18-21, Rom 15:14

Sielullisten naisten on tehtävä tässä kohden parannus eli lopetettava omien mielipiteittensä kärkeä julkituominen, sillä heillä ei ole halua ymmärrykseen vaan he kiirehtivät tuomaan julki oman mielensä jokaisessa esille tulevassa asiassa. Snl 18:1-2 He aiheuttavat riitaisuuksia ja eriseuraisuutta hajottamalla seurakuntaa eri puolueisiin puolustaessaan suloisilla sanoillaan ja kauniilla puheillaan synnin tekemisen oikeutta. Olen havainnut tämän asian toistuvasti eri keskustelufoorumeilla. Tuntemani jumalattomat ihmiset puolustavat syntiä samoilla uskosta osattomien psykologien ja sielun puoskareiden väitteillä kuin nämä sielulliset "kristityt" tekevät. Heidät tulee merkitä tarkoin pyhien yhteydessä ja erottaa tarvittaessa joukosta, elleivät hylkää syntejään. 3Tes 3:6, Mat 18:15-18, 1Kor 5:1-13 He saavat aikaan paljon hajaannusta ja turmelevat monien uskon, kun osaavat esiintyä kohteliaasti ja ystävällisesti vedoten ihmisten tunteisiin. Snl 2:16-18, 5:20, Jda 1:19 He tekevät tyhjäksi Jumalan sanan ja selittävät synnin vanhurskaudeksi, koska eivät tunne Jumalan tahtoa ja Herraa. Tämä ohje ei kiellä naisia osallistumasta keskusteluun vaan varoittaa heitä tulevasta tuomiosta, mikä kohtaa

Jumalan sanaa hyljeksiviä ja syntiä puolustavia ihmisiä. Päätös synnin jatkamisesta tai siitä luopumisesta jää tietysti sielullisten naisten omalle vastuulle.

Hedelmä

Yksi tapa erottaa synti, on se hedelmä, mitä teot saavat ihmisessä aikaan. Millainen mieli on tekoja harjoittavalla ihmisellä? Onko se puhdas, pyhä, rauhallinen, uskoa, rakkautta, siveyttä, jumalisuutta ja vanhurskautta pulppuava mieli vai saastainen lihan himoja harjoittava sekä puolustava mieli: irstautta, riettautta ja sukupuolista siveettömyyttä? Kun mietit esimerkiksi itsetyydytyksen harjoittajaa ja hänen ajatusmaailmaansa, niin kumman hedelmän näet toteutuvan?

Tässä on vielä luettelo osa siitä hyvästä Hengen hedelmästä, mitä Jumalan sanan ja tahdon noudattaminen saavat aikaan uskovaisessa:

"Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen." Gal 5:22

Lainaan sitten vielä paria Paavalin opetusta niistä kohdista, missä hän kehottaa uskovaisia itsensä hillitsemiseen ja pakenemaan nuoruuden himoja. Puoltavatko nämä "intiimin nautinnon saamista" itsetyydytyksestä eli "rakastelua itsensä kanssa" vai puhuvatko ne sitä vastaan?

"Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydäimestä." 2Tim 2:22

1. Korinttolaiskirje:

7:8 Naimattomille ja leskille minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin;

7:9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menkööt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa.

Paavalin ohje uskovaisille on sanoutua irti kaikesta jumalattomasta menosta ja jopa ihmisistä. 2Kor 6:14-7:1 Tämä ei tarkoita maailmasta pois lähtemistä vaan sitä, ettei antauduta harjoittamaan ja puolustamaan syntiä yhdessä tämän maailman kanssa. 1Kor 5:9-13 Pyhityksen täydelliseksi saattaminen Jumalan edessä tarkoittaa kaiken synnin repimistä juurineen irti sydämen maaperästä. Mat 15:13 Se tarkoittaa myös ns. helmasyntejä, joissa uskovaiset riippuvat mielellään kiinni.

Jos ihmisen mielihalu on syntiä päin eikä vanhurskautta kohden, ei hän ole otollinen Jumalalle vaan paatuu synnin peittäjänä ja joutuu eroon elävästä Jumalasta. Heb 3:12-15, Mat 16:24, Efe 4:17ss. Pyhitys eli synnistä ja maailman tottelemattomuuden hengestä erottautuminen merkitsee kuolemaa ihmisen synnilliselle lihalle. Kol 3:1-11, Rom 6:1-23 Lihan kuoleminen tekee kipeää ja aiheuttaa kärsimystä. 1Piet.4:1ss. Jäljestäpäin se tuottaa kuitenkin kiitoksen rauhan hedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut. Heb 12:4-17

Pyhä Henki polttaa meistä pois lihallisuutta ja syntiä, niin että synnilliset ajatukset ja arvomaailma poistuvat meistä pysyvästi. Meidän henkemme puhdistuu ja pyhittyy, erottautuu tottelemattomuuden hengestä ja synnistä. Kristus saa meissä yhä enemmän sijaa ja kirkastuu meissä Isän Jumalan kunniaksi. 2Tes 1:11-12, Joh 15:1-8 Jeesus puhdistaa ensin astiamme sisäpuolen, että sen ulkokuorikin tulisi puhtaaksi. Mat 23:26 Tästä prosessista on valitettavasti mahdollista sanoutua irti ja palata takaisin entiseen elämään syntien orjana. 2Pie 2:20-22 Jumala koettelee meitä ja puhdistaa sekä kirkastaa vain valitut. Dan 12:10, Mat 22:14 Muut uskovaiset eli pyhityksen hyljänneet oksat Kristuksessa hakataan irti ja poltetaan sammumattomassa tulella. Luk 8:13, Joh 15:1-6, Rom 11:11-23, 1Tes 4:1-12, Ilm 20:9-15

Me muutamme sisäisen ihmisen puolesta Kristuksen kaltaiseksi kirkkaudesta kirkkauteen niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. 2Kor 3:17-18 Syntiset ja saastaiset sekä kaksimieliset teeskentelijät eivät tahdo lähteä mukaan tähän prosessiin vaan jäävät pitämään huolta lihastaan, niin että himot heräävät. Rom 13:10-14 He antavat sitoa itsensä uudestaan lain orjuuteen, mistä Jeesus on heidät vapauttanut. Gal 5:1ss. He elävät himojensa orjina ja noudattavat uskonnollisia muotomenoja luullen olevansa vapaita ja pelastettuja. Heidän tekonsa ja syntinen mielenlaatunsa todistavat kuitenkin heitä vastaan. Tit 1:15-16 He syyttävät pyhiä ja valittuja tekopyhiksi teeskentelijöiksi, vaikka ovat itse sellaisia. He luulevat pelastuvansa muotomenojensa ja sielullisen riivaajien uskon perusteella, mutta tulevat häpeällä hyljättyiksi Herran tulemuksessa. 1Tim 4:1-11, Jaa 2:19 He rakastavat maailmaa ja sen himoja: elämän korskeutta, silmän pyyntöä ja lihan himoja, eikä Isän rakkaus ole heissä. 1Joh 2:15-17 He tekeytyvät hurskaiksi, siveiksi ja jumaliksi, mutta kääntävät armon irstaudeksi eivätkä edes huomaa sitä. Jda 1:3, Luk 8:18 He ovat olevinaan armollisempia, totuudellisempia ja rakkaudellisempia kuin lakihenkisiksi, omavanhurskaiksi ja syntisiksi haukkumansa pyhät veljet, mutta elävät itse synnissä ja suosittelevat sitä muillekin. Rom 1:32 "Heidän tuomionsa on oikea," sanoo Herra. Rom 3:8

Lihan ajatuksille eli himoille ja lihan mieliteoille on paljon helpompi antaa periksi kuin seurata Jeesusta. Efe 2:1-3 Tästä syystä vain ani harva kristittyä itseään pitävä henkilö on aidosti pyhä ja Kristuksessa. Mat 7:13-14,21-23 Suurin osa kulkee sokeina sokeiden taluttajiensa perässä ja tuo julki omia häpeitään selittäen ne Jumalan tahdoksi. Fil 3:18-19, Rom 2:17-29 He vaativat seurakunnan sisällä äänekkäästi oikeutta synnin harjoittamiselle, koska tietävät tahallisen synnissä elämisen johtavan kadotukseen. He eivät halua luopua synneistään ja sen puolustamisesta, koska synti on heille rakkaampaa kuin Jeesus.

Edes maailma ei puolusta oikeuttaan synnin harjoittamiseen yhtä äänekkäästi kuin nimikristitty uskovainen. Maailman jumalattomalle ihmiselle on ihan sama, mitä Jumala asioista ajattelee tai mitä muut siitä sanovat. Hän tekee joka tapauksessa kaiken oman päänsä mukaan eikä alistu auktoriteettien valtaan, elleivät nämä anna lupaa synnin harjoittamiselle. Jos syntiä ei ole laissa kielletty, niin sitä iloisempia nämä jumalattomat ovat, mutta jos se on laissa kielletty, eivät he siitä välitä vaan rikkovat lakia joka tapauksessa. Osa jättää pahimmat rikokset tekemättä, koska pelkää rankaisua ja julkista häpeää, mutta myös pienimmät synnit saastuttavat myrkyntä tavoin ihmisen sielun ja myrkyttävät hänen mielensä, niin että ihminen kuolee yhtä kaikki synteihinsä ja rikoksiinsa, jos jää himojensa valtaan. Efe 2:1-3, Luk 13:1-5, Gal 5:9 Jumala on luvannut uskovaisille jotakin parempaa: puhtaan ja pyhän elämän hänen voimassaan. 2Kor 1:12

Tekojen vaikutukset

Yksi tehokas keino tekojen synnillisyyden arvioimiseen on niiden vaikutus ihmisiin tai luotuihin. Tässä pitää huomata se, että Jumala on antanut meille siementä ja hedelmää tuottavat kasvit sekä kaikkinaiset puhtaat eläimet ravinnoksi, joten niiden vahingoittaminen ja syöminen ei ole syntiä. Sen sijaan Jumalan luoman ihmisen vahingoittaminen ja elämän väärämielinen tuhoaminen on aina syntiä, tapahtuipa se ihmiselle mihin aikaan tämän elämää tahansa. Näin ollen myös abortti ja jälkiehkäisy ovat syntiä, koska niiden kautta tuhotaan pieni ihminen. Olen kirjoittanut tästä aiheesta erillisen [tutkielman](#).

Kaikki himot, mitkä turmelevat ihmisen mielen ja myrkyttävät sen, ovat pahasta ja vahingollisia. 2Pie 1:4 Jos ajatukset johdattavat ihmisen siveettömään mielenlaatuun tai saavat hänet vihaamaan lähimmäisiä ja janoamaan heille kosta, toivomaan heille pahaa, niin se on syntiä. Anteeksiantamattomuuden ja katkeruuden vallassa elävä ihminen ei voi pelastua, ellei muutu mieleltään. Mat 6:14-15, Heb 12:14-17 Tekoja ei tarvitse siis toteuttaa käytännössä.

Kadotustuomioon riittää se, että vihaa veljeään. 1Joh 3:14-15 Vihastuminen on eri asia kuin kostonhimossa eläminen ja katkeruus, pitkävihaisuus. Efe 4:26-27 Jumala ei kiellä meiltä oikeudenmukaista vihastumista, kun näemme vääryyttä harjoitettavan ja tunnistamme

vihollisen hengen lähimmäisissä. Jeesuskin vihastui, kun näki fariseusten paatumuksen ja sydämen kovuuden. Mar 3:5

Muista tässä kohden se, että asiat ovat monesti päinvastoin kuin mitä suuri enemmistö sanoo niiden olevan. Aina ei tietenkään niin tarvitse olla. Valtaosa nimeltään kristityistä puolustaa kuitenkin syntiä ja elää himojensa orjana. Vain pieni vähemmistö taistelee syntiä vastaan ja elää hengen pyhityksessä. Luk 12:32, Heb 12:1-17

Me olemme tulleet "laittomuuden aikaan", jolloin "oikeus työnnetään takaperin, ja vanhurskaus seisoo kaukana, sillä totuus kompastelee torilla, suoruus ei voi sisälle tulla." Jes 59:14 Synnit erottavat ihmisiä Jumalasta eivätkä he tahdo tulla valoon nuhdeltavaksi, että saisivat synnit anteeksi, muuttuisivat mieleltään ja että Jeesus parantaisi heidät vammastaan. Jes 59:1-3, Joh 3:16-21, Mat 13:11-17 Sen sijaan he jatkavat vaellustaan sairaina ja luulevat, että se on oikein.

Tekojen vaikutukset ulottuvat ihmisen mieliin ja ruumiiseen. Jotkut ovat erehtyneet ajattelemaan sellaista, että ellei teko vahingoita ihmisen fyysistä terveyttä, täytyy sen olla vanhurskautta. Tällä perusteella on perusteltu mm. haureuden syntejä luvallisiksi. Siinäkin on vaiettu ilmeisestä totuudesta: haureuden synnit aiheuttavat monenlaisia fyysisiä oireita, hiertymiä, haavaumia ja tulehduksia. Pahin vaikutus synnillä on kuitenkin ihmisten mieliin ja ajatuksiin. Eniten kärsii se, joka joutuu synnin uhriksi. Pahoinpitely voi olla myös henkistä: sen ei tarvitse olla fyysistä. Loukkaava ja halventava käytös, seksuaalinen häirintä, rivot ehdotukset ja yleinen synnin ihannoiti sekä puolustaminen ovat huonona esimerkkinä muille. Hurskas Loot kiusaantui ympärillään rehottavasta vääryydestä ja kärsi siitä. 2Pie 2:7-9 Samalla tavalla uskovaiset vaivaantuvat jumalattomien pahasta menosta ja pienet lapset kokevat ahdistusta sekä pelkoa sen tähden. Valitettavasti lapset lähtevät nuorempina synnin teille itsekkin eikä kukaan pidä sitä pahana. Näin käy, kun himot selitetään vanhurskaudeksi ja antaudutaan niiden valtaan.

Kaikki väärämieliset teot, jotka aiheuttavat kärsimystä ja vahinkoa muille, ovat syntiä. Synti turmelee ihmisen sielun ja vahingoittaa häntä monin eri tavoin: ruumista, sielua ja henkeä. Synti antaa lyhytaikaista nautintoa, mutta pettää lopulta harjoittajansa ja jättää hänet turmeltuneen mieltensä valtaan kärsimään synnistä sekä aiheuttamaan kärsimystä muille. Huono omatunto ja häpeä eivät jätä ihmistä rauhaan, vaikka hän yrittäisi paaduttaa itseään kuinka paljon tahansa ja vaientaa syyttävän äänen sydämessään. Synnit syyttävät ylpeitä ihmisiä vasten kasvoja ja se johtaa pahimmillaan mielisairauteen, mielen rauhan menettämiseen. Sairaalat ovat täynnä synnistä kärsiviä potilaita, joita yritetään hoitaa lääkkeiden ja jumalattoman terapian avulla. Oikea osoite olisi Jeesus Kristus ja hänen kauttaan Isä Jumala.

Selvittämättömistä ja sovittamattomista synneistä pääsee rauhaan vain siten, että tunnustaa ne Jumalalle, katuu syntejään, näkee oman syntisyytensä, pyytää syntinsä anteeksi Jumalalta ja haluaa muutosta omaan elämäänsä. Kaikenlaisten verukkeiden ja selitysten keksiminen synnin tuoman rangaistuksen poistamiseksi omaltatunnonlta johtaa vain yhä syvenevään ahdinkoon ja ongelmiin ihmisen elämässä.

Jos terve syyllisyyden tunto ja sitä seuraava anteeksiantamuksen kokemus kielletään ihmiseltä, ei hän voi tulla terveeksi vammastaan. Jumalattomien psykologien teoriat johdattavat synnistä sairastunutta ihmistä aina kauemmaksi syntien anteeksiantajasta eli Jeesuksesta, kun etsivät syyllistä ihmisen mielen rauhattomuuteen aivojen rakenteesta ja ihmisen ulkopuolelta, ympäristötekijöistä ja muista ihmisistä, mutta eivät anna syyllisen tunnustaa omaa syyllisyyttään Jumalan edessä, niin että syntinen ja jumalaton saisi armon. Jumalattomat psykologit ja psykiatrit ovat Jumalan vihollisia levittäessään oppeja, jotka vieroittavat ihmisiä Jumalasta sen sijaan, että johdattaisivat heitä Jumalan tykö, tervehtymään synneistään.

Sanat ja oppi

Jeesus sanoi, että jumalattomat fariseukset eli raatelevaiset sudet voidaan tunnistaa heidän tuottamastaan hedelmästä. Mat 7:15-29 Hedelmällä tarkoitetaan ihmisen luonteenlaatua. Gal 5:22 Yksi tapa hedelmään liittyen paljastaa jumalattomissa asuva pahuus ja Jumalalle vieras antikristuksen henki on tutkia heidän oppiaan sanojen perusteella. Mat 12:33-37 1Tim 4:1-11 Väärä opetus on mahdollista erottaa oikeasta tutkimalla sitä sydämessä ja vertaamalla sitä Raamatun kirjoituksiin. 1Kor 4:6, 1Tes 5:17-22, 2Tes 2:15, 2Tim 1:14, 3:14-17

Samasta Hengestä syntyneet kirjoitukset ja opetukset voidaan tunnistaa, samoin vieraasta hengestä syntyneet opit ja kirjoitukset. Jos joku ei pysy Jeesuksen sanojen mukaisessa opetuksessa ja Pyhän Hengen lempeässä, rauhaisassa sekä taipuisassa viisaudessa, niin hän ei ole Jumalasta. Joh 14:20-23, 2Tim 2:19-26, Tit 1:5-16, 3:9-11, Jaa 3:13-18 Tässä kohden on syytä muistaa se, että parhainkin meistä saattaa erehtyä opillisissa asioissa ja joutua hetkellisesti harhaan, joskus pitemmäksikin aikaa. Jumala on kuitenkin uskollinen ja palauttaa eksyneet lampaat lammastarhaan, niin että ne pääsevät lopulta kotiin. Mat 18:1-14

Jumalan voima

Meidän tulee oppia erottamaan sanojen ja opin lisäksi ihmisessä vaikuttava henki ynnä mielenlaatu. 1Joh 4:1-21, Joh 15:1-8, Rom 14:17 Jos ne ovat Jumalasta, on meillä yhteys keskenämme, vaikka olisimme opillisista vähämerkityksisistä asioista eri mieltä. Efe 4:1-16, Rom 14 Joissakin tapauksissa Jumala sallii olla eri mieltä jopa opin alkeissa, mutta se ei tarkoita kadotustuomion alaisuutta. Heb 6:1-20 Jumalan tahto on siitä huolimatta se, että väärässä oleva tunnustaa aina olleensa väärässä, kun sanan valo paljastaa hänet erehtyneeksi. 2Tim 2:19-26 Sen jälkeen vääräys pitää hyljätä Jumalan armosta ja alkaa rakentaa uutta elämää totuuden sanan vankalle perustukselle. Mat 7:21-29

Meidän tulee paljastaa se voima, mikä ihmisessä vaikuttaa. 1Kor 3:19-20 Jumalattomat kirjanoppineet eksyvät, koska eivät tunne kirjoituksia eivätkä Jumalan voimaa. Mat 22:29 He saattavat tuntea Raamatun tekstit alkukieliä myöten ja kyetä muitakin sen perusteella opettamaan, mutta Jumalan sana ei asusta heissä pysyväisesti eivätkä he ota vastaan Jeesusta Kristusta, josta kirjoitukset kertovat. Joh 5:37-47 He ottavat vastaan jonkun suuren opettajan, jos hän tulee omassa nimessään julistamaan heille jotakin uutta ja voimallista oppia, mikä on kuitenkin vain valhe totuuden käärinliinaan käärittynä. Sisältä paljastuu petos ja saastainen henki, joka ei anna voimaa vaelttaa puhtaasti Jumalan tahdon mukaan vaan sokaisee noudattajansa luulemaan, että he elävät puhtaina synnistä, vaikka rypevät siinä. Omat synnit kielletään, vaikka ne ovat muille ilmeiset. Tämä on valheen ulkokultaisuuden hengen vaikuttamaa eksytystä. 1Tim 4:1-11

Toinen tapa hyljätä Jumalan sana on elää julkisesti synnissä ja selittää se luvalliseksi mitä erilaisimmilla verukkeilla. Seurakunta on lopun aikana pullollaan näitä armon irstaudeksi kääntäviä sielullisia luopioita. Jda 1:3 Heissä ei ole Pyhää Henkeä ja he aiheuttavat hajaannusta seurakunnassa keräämällä puolueita vanhurskaita veljiä vastaan. Jda 1:17 Heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät Jumalan voiman. Sen kaltaisia karta. 2Tim 3:1-13

Laki, joka ei tuomitse ketään ja omatunto

Seurakunta elää syvän luopumuksen aikaa. Tämä on nähtävissä toistuvissa syntiä puolustavissa ja järjenvastaisissa kannanotoissa niin kuin se, ettei mitään tai ketään saa tuomita, koska se loukkaa ihmisten tunteita tms. Jumalan sanan pitääkin loukata syntiä harjoittavia ihmisiä ja osoittaa heidät syyllisiksi syntiin. Jos Jumalan sana ei osoita ketään syylliseksi syntiin, niin sillä ei ole mitään tehoa: kukaan ei tarvitse armahdusta ja syntien anteeksisaamista, jos mikään ei ole syntiä. On vain oltava tarkkana sen suhteen, ettei sanota synniksi sellaista, mikä on luvallista ja päinvastoin. Jos onnistumme siinä asiassa, niin Jumalan seurakunta pysyy puhtaana noudattaessaan sanan opettajien sanomaa. Jumala ei puhu pelkästään Raamatun kautta vaan myös profeettojen ja sanan opettajien kautta sekä suoraan

ihmisten omilletunnoille. Vai miten te luulette Raamatun kirjoitusten syntyneen? Kopioitiinko ne aina olemassa olevista aiemmista kirjoituksista vai puhuiko Jumala palvelijoilleen ja nämä kirjoituttivat sanan ylös jälkipolvia varten?

Pietari sanoo Raamatussa, että "jos joku puhuu, niin puhukoon niin kuin Jumalan sanoja". 1Piet 4:10-11 Paavali kirjoitti, että uskovaisten tuli noudattaa tarkoin sitä, mitä apostolit olivat opettaneet puheissaan ja kirjeissään. 2Tes 2:15 Hän kiitti Jumalaa siitä, että tessalonikalaiset ottivat vastaan heidän kauttaan tulleen sanan Jumalan sanana, mitä se myös on. 1Tes 1:5-6, 2:13 Emme pääse Raamatun ilmoituksen mukaan mihinkään pakoon sitä tosiasiaa, että Raamatun kirjoitukset ovat syntyneet vähän kerrassaan ja Jumala on lisännyt ilmoitustaan ihmisten kautta, palvelijoidensa välityksellä. Mihin perustuu sellainen väite, ettei Jumala puhu enää lainkaan vaan on hiljaa ja ainut Jumalan sana on löydettävissä Raamatusta? Raamattuun se ei ainakaan perustu, koska Raamattu todistaa sitä vastaan.

Paavali kirjoitti Timoteukselle: "Jokainen kirjoitus, mikä on syntynyt Pyhän Hengen vaikutuksesta, on hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi kelvollinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut." 2Tim 3:16-17 Tämä opetus soveltuu jokaiseen kirjoitukseen, mikä on syntynyt Pyhän Hengen vaikutuksesta, ei vain Raamatun kirjoituksiin. Paavali käyttää tässä adjektiivia `artios`, mikä tarkoittaa `sopivaa` tai `täydellistä`. Sana ei tarkoita täydellistä eettisessä mielessä vaan käyttötarkoitukseen sopivaa ja täysi-ikäistä, mistä Paavali puhuu useampaan otteeseen kirjeissään, itse asiassa vähän ennen tätä kohtaa. 2Tim 2:19ss., vrt. Room 9:21-23 Sana `teleios` tarkoittaa täydellisen ohella myös täysi-ikäistä ja niin se tuleekin suomentaa seuraavissa kohdissa. 1Kor 2:6, Efe 4:13, Fil 2:15, Heb 5:14 Käänsin sanan `artios` sanalla `kelvollinen`, sillä "käyttötarkoitukseen sopiva" on varmasti myös kelvollinen palveluksen työhön, mitä Paavali tarkoittaa tässä kohden meille sanoa.

Pitäisikö uskovaisten luottaa omantunnon todistukseen vai Jumalan Hengen ja sanan ilmoitukseen, kun he miettivät, mikä on syntiä ja mikä luvallista? Sielulliset ja luopumuksessa elävät ovat valinneet puolensa: he noudattavat omantuntonsa ääntä eivätkä vain sitä vaan myös jumalattomien "tiedemiesten", tutkijoiden ja lääkäreiden omantunnon ääntä. Nämä julkaisevat "totuuksina" tutkimustuloksiaan, millä he todistavat synnin luvalliseksi asiaksi. Tutkimustulokset perustuvat heidän omaantuntoonsa ja turmeltuneeseen etiikkaansa. Ne ovat mieleen sielullisille uskojille, koska he saavat "korkeammalta taholta" luvan synnin tekemiselle. Valhetietoon perustuvien jumalattomien psykologien, lääkäreiden ja "tutkijoiden" tutkimustulokset ovat heille Jumalan sanan korvaava tiedon lähde hyvän ja pahan määrittämiseksi, heidän moraalinsa perusta. Kun luopumuksessa elävät hengettömät nimikristityt valtaavat kirkon, vaativat he synnille oikeutusta eikä vain synninpäästöä. Tämä on astetta vakavampi rikos kuin harjoittaa syntiä: he selittävät synnin vanhurskaudeksi tai luvalliseksi asiaksi ja vaativat Jumalan siunausta syntiselle mielelleen sekä lihalliselle elämäntavalleen. Tällaiseen valhetietoon perustuva opetus hyvästä ja pahasta on mieluista maailmalle, kun se uskoo, että mikä on luvallista kirkolle, sen täytyy olla Jumalan tahto.

Näin käy, kun hyljätään Jumalan puhe ja valitaan korvasyyhyyn paatuneen ja saataisen omantunnon ääni moraaliseksi ohjenuoraksi.

Synti lähtee ihmisen sydäimestä

Synti lähtee ihmisen omasta sydäimestä ja on väärä sydämen asenne. Synti ei tule ihmiseen hänen ulkopuoleltaan muuten kuin viettelyksinä ja kiusauksina: ihminen on kuitenkin itse hän, joka valitsee synnin ja himoista nauttimisen.

Televisio, radio ja viihde voivat olla syntiä, jos niistä nauttii ja hekumoi toisten tekemellä synnillä: elää himoissaan. Kun katsot toisten harjoittamaa haureutta tai väkivaltaa ja nautit siitä, niin se on "sairasta" himojen syntiä ja johtaa myös riippuvuuteen. Samaa voidaan soveltaa myös tietokonepeleihin.

Myös Raamatun kuvauksia erotiikasta (Kork.v., Hes.23) ja väkivallasta (1Sam15:1-3) voidaan käyttää synnillisten himojen tyydyttämiseen. Jos lukija nauttii toisten harjoittamasta väkivallasta ja haureudesta saaden siitä kiksejä sekä yllykkeitä lihalleen, on se syntiä. Jos Raamattua luetaan vanhurskaasti eikä etsitä sieltä kiksejä ja himoilla nautiskelua, niin se ei ole syntiä. Jossakin määrin myös viihdettä voidaan käyttää opetuksellisessa tarkoituksessa ilman syntiä, mutta sitä ei pidä suosia yli kohtuuden.

Pornoa ei pidä hyväksyä edes kohtuudella viihteessä. Siveettömyyden katsominen vaikuttaa ihmisen alitajuntaan ja murtaa hänen moraaliaan vähän kerrassaan.

Television viihteen vaikutuksesta ihmiseen on tehty tutkielmia jumalattomien psykologien toimesta. He tunnustavat avoimesti väkivaltaviihteen ja erotiikan vaikutuksen ihmisen käyttäytymiseen. Harri Lampinen Auran Helluntaiseurakunnasta on kirjoittanut aiheesta kirjasen "Muurinmurtaja", missä ansioituneesti kerrotaan puolustusmuurien sortuvan, kun aistien välityksellä ruokitaan jatkuvasti lihallista mieltä ja nautitaan himoista.

Paavali kirjoitti: "Älkää niin pitkö lihastanne huolta, että himot heräävät!" Room 13:14

Nykyajan sielulliset ja luopumukseen matkalla olevat kristityt eivät välitä tuon taivaallista varoituksen äänistä, mitä tulee synnin harjoittamiseen ja maailman henkeen yhtymiseen. He jatkavat surutta aistillisia nautintojaan eli himoilla hekumointia. He hakeutuvat tarkoituksella tilanteisiin ja paikkoihin, missä saavat ravintoa sisäiselle ihmiselle, joka elää himojen turmeluksessa tämän maailman menon mukaan.

Lainaan tähän Kotisataman toimittamaa lyhennelmää Harri Lampisen kirjasesta "Muurinmurtaja". Saakoon tämä kirjoitus herätellä jälleen kerran Jumalan kansan syviä rivejä huutamaan hätähuutonsa ja varoituksensa tämän hukkuvan maailman puolesta.

Erotiikan maailma. Tee liitto silmiesi kanssa

Jokaista sukupolvea leimaa jokin erityispiirre. Aikaa, jossa me elämme leimaa se, että moraalittomuutta ja monenlaista sairaalloista poikkeavuutta pidetään luonnollisena. Jeesus sanoi tätä sukupolvea avionrikkojien sukupolveksi. Tätä haureuden voimaa vastaan voivat asettua seisomaan vain ihmiset, jotka etsivät Jumalaa koko sydämeästään.

Pirstaloitumista

Tasaisesti kuin muurinmurtajat monet televisio-ohjelmat takovat meidän asenteitamme pirstaleiksi. Käsitksemme moraalista murentuvat: se mikä tuntui aikaisemmin oikealta ja hyvältä ja oli Jumalan mielen mukaista, alkaa tuntua ahdistavalta ja lakihenkiseltä. Siitä tulee vastenmielistä ja jopa ihan naurettavaa.

Raamattu sanoo: "Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan" (Rm 12:2). Sarjafilmiin moraalilla on Jumalalle kauhistus. Sen jatkuva seuraaminen turruttaa niin, että sisäinen ryhti murenee vähitellen eikä sitä edes huomaa.

Suojaava esto

Jumala on asettanut ihmisen sisimpään sellaisen eston kuin häpeän tunteen syntiä kohtaan. Se on annettu suojelemaan meidän sisintämme. Mutta siveettömien ohjelmien jatkuva katselu tuhoaa tämän suojan ja poistaa häpeän tunteen syntiä vastaan. "He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistuksia, mutta heillä ei ole hävyntuntoa, he eivät osaa hävetä. - -" (Jr 8:12).

Seurauksetkin ovat ilmeisiä. [Ennusteiden mukaan] lähes puolet uusista avioliitoista särkyvät. Se on hälyttävää. Mutta kun uskoviin avioliitot särkyvät, silloin ovat muurit sortuneet ja tie on avoin saatanan käydä sisään.

Pelisääntö

Raamattu sanoo: "Älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät", Rm 13:14. Millä ruokimme itseämme, se ratkaisee kohtalomme. Jos ruokimme Jumalan sanalla ja rukouksella uutta luontoa niin se vahvistuu ja uudistuu meissä päivä päivältä. Koemme voittoja taistelussa himoja vastaan, eivätkä kiusaukset käy ylivoimaisiksi. Vastaavasti jos annamme velliä vanhalle luonnolle tappiotili kasvaa päivittäin.

Loukku

Olemme kuitenkin loukussa, jos katselutottumuksemme ovat vääriä. Jaakob kuvaa himon syyttymistä ja etenemistä näin: "jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman" (Jk 1:14,15).

On mahdotonta taistella kiusauksia vastaan, jos antautuu niille alttiiksi päivittäin. Raamattu kysyy: "Voiko kukaan kuljettaa tulta helmassaan puvun häneltä palamatta?" (Snl 6:27). Tämä jae viittaa syytyneeseen himoon. Et voi taistella sitä vastaan enää tässä vaiheessa.

Raamattu sanoo: "He ovat hyvin ruokittuja, äleitä oriita; he hirnuvat kukin lähimmäisensä vaimoa." Jr 5:8. Eikö tässä ole kuva laiskasti lojuvasta kristitystä, joka on joutunut eroottisten sarjafilmiä vangiksi.

Taistelu on aloitettava aikaisemmin. Paavali neuvoo nuorta Timoteusta "pakenemaan nuoruuden himoja", Tm 2:22. Job täsmentää kuinka taistella voittaen, "Minä olen tehnyt liiton silmäini kanssa: kuinka voisinkaan katsoa neitosen puoleen." Job 31:1.

Pitkäaikainen vaikutus

On huomattava, että saatana herättää himon useasti silmien kautta. Eevasta sanotaan: "ja vaimo NÄKI, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella..." (1Ms 3:6). Lootinkin elämän valintoja ohjasi aistimaailma. "Ja Loot nosti silmänsä ja NÄKI koko Jordanin lakeuden..." (1Ms 13:10).

Mikä johti Daavidin syvään lankeemukseen? Hän ei valvonut silmiään. Luemme Raamatusta katkelman ennen tuota kohtalokasta hetkeä: "niin tapahtui eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltansa ja käveli kuninkaan linnan katolla, että hän NÄKI naisen peseytymässä; ja nainen oli näöltään ihana." 2 Sm 11:2.

Tieteelliset tutkimuksetkin tukevat samaa linjaa. Televisio on välineenä läheisempi kuin painettu teksti ja ihminen osallistuu katsomaansa viestiin voimakkaammin kuin muiden tiedotusvälineiden viesteihin. (Tutkimuksesta A Choice of Futures, TM 19/76.)

Ohjelmien vaikutus sisäiseen maailmaan on pitkäaikainen. Näytöntö meidän mielisämme jatkuu... (2 Pt 2:14). Rukoukseen käymisestä on silloin turha puhua, eikä keskittyminen Sanan lukuun tule onnistumaan.

Tee liitto silmiesi kanssa

Pietari varoittaa meitä niistä seurauksista, joita jatkuvasta saasteen alaiseksi joutumisesta seuraa. "Jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi. - - "(2 Pt 2:20-22.) Antakaamme Jumalan sanan varoitusten piirtyä tulikirjaimin sydämemme lihatauluun. "Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, mitä ihminen ikinä tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan." (1 Kr 6:18, 1 Ts 4:3). "Mutta

haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne..." (Ef 5:3).

Siksi kuuntele Daavidin kehoitus: "Minä tahdon noudattaa nuhteetonta vaellusta; milloin tulet sinä minun tyköni? Minä tahdon vaeltaa huoneessani vilpittömällä sydämellä. En kiinnitä silmääni siihen mikä turmiollista on..." (Ps 101:2,3).

Harri Lampinen
Toimitettu kirjasta Muurinmurtaja
Myllypaino, 1995

<http://www.kotisatama.net/fi/lehdet/artikkeli.php>

Petteri Haipola, 10.06.2006